

Mál nr. 134/2016**M og
váttryggingafélagið V v. ábyrgðartryggingar ökutækis A.****Tjón á bifreið um borð í Herjólfri þegar önnur bifreið rann á hana 31.3.2016****Gögn.**

1. Málskot móttækið 25.4.2016 ásamt fylgiskjöllum 1-3
2. Bréf V dags. 13.5.2016. ásamt fylgiskjöllum 1-3.
3. Bréf váttryggingafélags bifreiðar M dags. 6.3.2016. ásamt fylgiskjöllum 1-6

Málsatvik.

M krefst bóta úr ábyrgðartryggingu bifreiðarinnar A, sem hann telur að hafa runnið afturábak á bifreið M. M segir að mikið sé lagt upp úr því að ökumenn skilji þannig við bifreiðar sínar þegar þeim er lagt að þær séu í gír og handbremsu, en A hafi ekki verið í handbremsu í umrætt sinn. A sé sendibíll hlaðinn búnaði og það sé ámælisvert að ganga ekki tryggilega frá honum, en þar sem hann hafi ekki verið í handbremsu hafi ekki verið gengið tryggilega frá A og vísar M til 1. mgr. 88. gr. umferðarlaga nr. 50/1987. V hafnar bótaskyldu og bendir á að auk þess að hafa verið sett í fyrsta gír þegar ökumaður skildi við hana hafi A einnig verið stöppuð niður á öðru framhjól. V segir ósannað að A hafi runnið afturábak og það hafi verið nánast ómögulegt. Þá segir V að þó sannað væri að A hefði runnið á bifreið M þá verði það ekki rakið til notkunar bifreiðarinnar sbr. 88. gr. umferðarlaga.

Álit.

Bifreiðin A fór utan í bifreið M um borð í skipinu Herjólfri. Samkvæmt 1. mgr. 90. gr. umferðarlaga nr. 50/1987 ber skráður eða skráningarskyldur eigandi (umráðamaður) vélknúins ökutækis ábyrgð á því og er fébótaskyldur skv. 88.-89. gr. laganna. Í 3. mgr. 90. gr. laganna er mælt svo fyrir um að auk ábyrgðar skv. 1. mgr. 90. gr. fer um bótaábyrgð samkvæmt almennum skaðabótareglum. Bifreiðinni A var lagt í bílastæði um borð í skipinu Herjólfri, en fyrir liggur að bifreiðin var ekki sett í handbremsu þrátt fyrir skýr fyrirmæli um það. Skv. tjónaskýrslu skipafélagsins segir að vindur hafi verið 21 metrar á sekúndu og ölduhæð 3 metrar. A er sendiferðabíll og því er ómótmælt að hún hafi verið hlaðin búnaði. Miðað við fyrirliggjandi gögn verður að telja nægjanlega sannað að rekja megi tjónið á bifreið M til þeirrar vanrækslu ökumanns A að setja bifreiðina ekki í handbremsu þrátt fyrir skýr fyrirmæli um að þannig beri að skilja við bifreiðar þegar þær eru yfirgefnar. Ökumanni A mátti því vera ljós sú hætta sem í því fólst að fylgja ekki skírur fyrirmælum um frágang A. Með vísan til 3. mgr. 90. gr. umferðarlaga er fallist á bótaskyldu úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Reykjavík 24.6.2016

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.